

Svend Thulesen, Ráfiskakeyparafelagið:

Ongan studning til teir sum ikki halda krøvini

Svend Thulesen og Jákup Sverri Joensen lurta eftir onkrum forvitisligum

Í dag verður studningur útgóldin, hóast krøv til góðskuna ikki verða hildin. Oftani er fiskurin als ikki blóðgaður ella nóg væl vaskaður. Høvdu hesi krøv verið strangari, so ivist eg ikki í, at góðskan hevði verið betri — og at tann, sum gjørdi sær meiri ómak fekk meira burtur úr enn tann, sum letur ein ringan fisk. Men flakavirkini eiga so sanniliga eisini at seta sær krøv, segði Svend Thulesen virkisstjóri og nevndarlimur í Ráfiskakeyparafelagnum

— Tað altavgerandi er spurningurin, um vøran, sum vit skulu selja, er í lagi. Tað er neyðugt, at góðskan er á høgum stigi í øllum liðunum. Tað nyttar einki, at bátarnir hava góðan fisk og so virkini oyðileggja hann við vana-ligari viðferð. Og øvugt kann virki heldur ikki gera ringan fisk góðan. Tað kann bert royna at fáa sum frægast burtur úr tí, sum verður avreitt.

Svend Thulesen visti á teir mongu trupulleikar, sum hava verið við uppsanum serliga í samband við góðskuna.

— Vit hava hoyrt, hví vit hava so nógvar trupulleikar við uppsanum!

Tað er tí fiskurin doyri í trolinum, tí fiskurin ikki verður nóg væl haggreiddur umborð, eingin blóðging, eingin kryvjing, eingin skolan og vánalig ising. Og hendur alt hetta á einum skipi, so fáa vit stak vánaligan fisk.

Túrarnir eru so eisini oftani ov langir. Fiskurin er ov gamal, áðrenn hann verður landaður.

Ov fáir mans við skipunum

Sjálvur haldi eg, at góðskan á fiskinum hesi 18 árini eg havi verið uppi í hesum arbeiði, er nóg broytt. Tað er tianverri broytt tann skeiva vegin.

Eg havi tosað við fleiri menn um hetta. Teir siga, at skal hetta broytast, so skulu fleiri verða umborð, men tá verður minni til hvønn, og so timir eingin við. Teir siga, at tað er so mikið lítið sum kemur burtur úr, at tað ber ikki til at býta tað til fleiri sum er.

Hetta er kanska partvist rætt fyrri serliga heimaútróðurin. Men fyrri nóg av skipinum hava vit sæð, at tað er ikki rætt. Nóg skip hava fingið so væl burtur úr, at tað hevði einki gjørt, um tað hevði verið ein meira umborð og harvið havt eitt betri produkt.

Gott nokk fær eitt virki sitt skiftisavlop, segði Svend Thulesen víðari, men tá reklamatiónirnar koma, so er rokningin bert

tí virkini. Eingin reklamatión er innroknað í skiftisavlopið.

Skulu vit fáa eitt betri úrslit, so mugu vit syrgja fyrri, at vit líka frá veiðuliði til framleiðsluliði arbeiða saman. Og saman gera eina ætlan um, hvussu hetta kann gerast, soleiðis at tað verður gott hjá øllum.

Túrarnir ov langir

Skipini vilja helst hava so langan túr sum gjørligt, tí tað kostar, hvørja ferð skip skulu inn. Tá kann tað henda, at túrarnir verða ov langir — fyrri at spara. Men vóru túrarnir styttri, so hevði góðskan verið betri. Tað hevði eisini verið betri fyrri flakavirkini, sum eru sinnað at fáa javnan tilflutning. Vit mugu koma burtur frá, at tað er ikki spurningurin at seta met í rúgvu fyrri ein túr, og so hava hann langan. Tað týðningarmesta má ver, at ein fær sum mest burtur úr tí, sum ein hevur havt strið av at fiska.

Leiðarin av Vrakarastovninum, Haldor Hansen í kjaki við ein luttakara á tinginum

Vit mugu eisini viðganga, at tað, sum flakavirkini byrjaðu uppá í 60-unum, var útróðarfiskur frá hesum bátum. Tann parturin verður minni og minni, meðan skipsfiskurin veksur og veksur. Tað ger, at vit eiga at ansa nógv betur eftir.

Tað er soleiðis, at tað oftani er nógv strið millum skip og virki um, at góðskumetingin er ymisk. Viðhvørt so er eitt virki strangari enn eitt annað osfr. Tað er greitt, at hetta átti ikki at omið fyrri.

Krøv ikki uppfyllt

Kanska áttu góðskumetararnir at flutt runt millum virkini. Tá fingur vit kanska eitt standard

mát at gera góðskumeting út frá.

Taka vit kunngerðina fyrri prisaseting, so stendur har heilt klárt, hvørji krøv er fyrri, atprisur kann fáast, og tá ið so avreiðingarseðilin er undirskrivaður av góðskumetarum ella vrakarastovninum, so má tað almenna sjálvandi ganga út frá, at øll krøv eru uppfyllt, og at studningurin soleiðis er uppiborðin og má útgjaldast. Tað er bara ikki so. Fiskurin er oftani óblóðgaður, sum jú er eitt av krøvunum. Hann er heldur ikki altíð nóg væl vaskaður.

Høvdu hesi krøv til útgjalding av studninginum havt verið strangari, so ivist eg ikki í, at góðskan hevði verið betri og so hevði tann, sum kanska

hevði gjørt sær ómak og sum kanska hevði ein eyka mann umborð, fyrri at hava fiskin í lagi, fingið pengar fyrri sitt arbeiði, og so hevði ein ikki góðið hogan pris til eitt arbeiði, sum ikki var í lagi.

Svend Thulesen helt eisini fyrri at tað er eins týðningarmikið, at virkini hava síni viðurskipti í lagi. Tað nyttar ikki, at fiskurin er í lagi, tá skipið kemur við fiskinum, og so tekur tað einstaka virkið so nóg inn undir seg, at tá fiskurin einaferð er viðgjørdur víðari, tá er tað gamal og ringur fiskur.

Seta vit krøv til skipini, at tey skulu lata góðan fisk, so mugu vit eisini sjálvi seta okkum krøv: um at víðfara tann fisk vit fáa væl.

Carl Vilhelm Weihe prátar við ein av luttakarunum á tinginum

Eisini nógv ung andlit vóru at siggja á fiskivinnutinginum